

2026/1354

16.6.2026

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2026/1354

z dnia 15 czerwca 2026 r.

w sprawie zezwolenia na udzielenie Ukrainie wsparcia z rezerwy cyberbezpieczeństwa UE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/38 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie ustanowienia środków mających na celu zwiększenie solidarności i zdolności w Unii w zakresie wykrywania cyberzagrożeń i incydentów oraz przygotowywania się i reagowania na takie cyberzagrożenia i incydenty oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/694 (akt w sprawie cybersolidarności) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 czerwca 2022 r. Rada Europejska przyznała Ukrainie status państwa kandydującego. Decyzję tę podjęto w związku ze spełnieniem przez Ukrainę warunków określonych w opinii Komisji z czerwca 2022 r. w sprawie wniosku Ukrainy o członkostwo. W dniu 14 grudnia 2023 r. Rada Europejska podjęła, w następstwie zalecenia wydanego przez Komisję, decyzję o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Ukrainą.
- (2) W swoich konkluzjach z dnia 19 grudnia 2024 r. Rada Europejska potwierdziła swoje niezachwiane poparcie dla suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy, kładąc nacisk na zapewnianie wsparcia politycznego, finansowego, gospodarczego, humanitarnego, wojskowego i dyplomatycznego tak długo, jak będzie to konieczne. W konkluzjach tych podkreślono zobowiązanie Unii do utrzymania bezpieczeństwa europejskiego, pokazując tym samym, że wsparcie dla Ukrainy jest integralną częścią celów Unii w zakresie bezpieczeństwa.
- (3) Incydenty w cyberbezpieczeństwie nadal wywołują skutki gospodarcze i społeczne zarówno w całej Unii, jak i w skali globalnej. Szczególnie szybko cyberzagrożenia ewoluują w niektórych państwach kandydujących, w których ewentualne poważne incydenty w cyberbezpieczeństwie lub incydenty w cyberbezpieczeństwie na dużą skalę mogą prowadzić do zakłóceń lub uszkodzeń infrastruktury krytycznej, a także mogą zakłócać prawidłowe funkcjonowanie gospodarki i instytucji lub stwarzać poważne ryzyko dla bezpieczeństwa publicznego i bezpieczeństwa podmiotów i obywateli. W tym kontekście cyberataki mogą również powodować dalsze napięcia geopolityczne oraz zagrażać infrastrukturze krytycznej, procesom demokratycznym i infrastrukturze wyborczej.
- (4) Rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie ma szkodliwy i destrukcyjny wpływ na ukraińskie systemy sieciowe i informatyczne związane z usługami kluczowymi, takimi jak ukraińska kolej lub rejestry państwowe. Agresji wojskowej towarzyszą ciągle rosyjskie cyberataki na infrastrukturę krytyczną Ukrainy, w tym ataki na satelitarną sieć KA-SAT, będącą własnością Viasat, w przeddzień pełnoskalowej inwazji w lutym 2022 r.
- (5) Biorąc pod uwagę nieprzewidywalny charakter cyberataków, fakt, że często nie są one ograniczone do konkretnego obszaru geograficznego oraz że stwarzają wysokie ryzyko rozprzestrzenienia się, zwiększenie odporności państw sąsiadujących i ich zdolności do skutecznego reagowania na poważne incydenty w cyberbezpieczeństwie i incydenty w cyberbezpieczeństwie na dużą skalę przyczynia się do ochrony całej Unii, w szczególności rynku wewnętrznego i przemysłu. W związku z tym rozporządzenie (UE) 2025/38 przewiduje, że państwa trzecie, które są stronami umowy stowarzyszeniowej z Unią umożliwiającą im udział w programie „Cyfrowa Europa” (zwane dalej „państwami trzecimi stowarzyszonymi z programem »Cyfrowa Europa«”) mogą otrzymać wsparcie z rezerwy cyberbezpieczeństwa UE (zwanej dalej „rezerwą”) na całości lub części swojego terytorium, w przypadku gdy jest to przewidziane w umowie, na podstawie której dane państwo trzecie jest stowarzyszone z programem „Cyfrowa Europa”.

⁽¹⁾ Dz.U. L, 2025/38, 15.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/38/oj>.

- (6) Zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) 2025/38 państwo trzecie stowarzyszone z programem „Cyfrowa Europa” może zwrócić się o wsparcie z rezerwy w przypadku, gdy w umowie, na podstawie której jest ono stowarzyszone z programem „Cyfrowa Europa”, przewidziano uczestnictwo w rezerwie. Ponadto takie państwo trzecie powinno kwalifikować się do otrzymania wsparcia z rezerwy wyłącznie wtedy, gdy spełnione są trzy kryteria określone w art. 19 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2025/38. Po pierwsze, dane państwo trzecie ma przestrzegać warunków umowy, na podstawie której jest ono stowarzyszone z programem „Cyfrowa Europa”, zakresie, w jakim warunki te odnoszą się do uczestnictwa w rezerwie. Po drugie, biorąc pod uwagę komplementarny charakter rezerwy, dane państwo trzecie ma podjąć odpowiednie kroki, aby przygotować się na poważne incydenty w cyberbezpieczeństwie lub incydenty równoważne incydom w cyberbezpieczeństwie na dużą skalę. Po trzecie, udzielenie wsparcia z rezerwy ma być spójne z polityką Unii wobec tego państwa i ogólnymi stosunkami z tym państwem oraz z innymi politykami Unii w dziedzinie bezpieczeństwa.
- (7) Ukraina jest stroną umowy o stowarzyszeniu z Unią w zakresie uczestnictwa w programie „Cyfrowa Europa”. Zgodnie tą umową Ukraina może uczestniczyć w programie „Cyfrowa Europa” w celu uzyskania dostępu do rezerwy. Umowa ta zawiera postanowienia zobowiązujące Ukrainę do wypełniania obowiązków określonych w art. 19 ust. 2 i 9 rozporządzenia (UE) 2025/38.
- (8) Udzielanie wsparcia państwom trzecim stowarzyszonym z programem „Cyfrowa Europa” może mieć wpływ na stosunki z państwami trzecimi i na politykę bezpieczeństwa Unii, w tym w kontekście wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony. Rada podejmuje działanie na podstawie wniosku Komisji, z należytych uwzględnieniem dokonanej przez Komisję oceny spełnienia trzech kryteriów określonych w art. 19 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2025/38.
- (9) Unia ustanowiła szereg mechanizmów, instrumentów finansowania oraz instrumentów wspierających bezpieczeństwo, obronę i odporność Ukrainy, w tym Europejski Instrument na rzecz Pokoju, ustanowiony decyzją Rady (WPZiB) 2021/509⁽²⁾, z którego finansuje się wsparcie wojskowe i który obejmuje Fundusz Pomocy Ukrainie ustanowiony w 2024 r. W 2022 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2022/1968⁽³⁾ dotyczącą misji Unii Europejskiej w zakresie pomocy wojskowej dla Ukrainy, mającą na celu przeszkoleni ukraińskich sił zbrojnych oraz wzmocnienie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie, która została ustanowiona decyzją Rady 2014/486/WPZiB⁽⁴⁾ i która funkcjonuje od 2014 r. Razem inicjatywy te stanowią skoordynowaną i zdecydowaną reakcję mającą na celu wzmocnienie bezpieczeństwa, obrony i odporności Ukrainy. W czerwcu 2024 r. Unia i Ukraina przyjęły wspólne zobowiązania w zakresie bezpieczeństwa, w których obie strony potwierdziły między innymi swoje zobowiązanie do wzmocnienia współpracy w zakresie odporności, ze szczególnym uwzględnieniem przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym i cyberzagrożeniom, zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje, a także ochrony infrastruktury krytycznej. Ustanowiony w 2021 r. dialog w sprawach cyberprzestrzeni między UE a Ukrainą nadal stanowi centralną platformę współpracy politycznej i technicznej w kwestiach związanych z cyberprzestrzenią.
- (10) Komisja oceniła spełnianie przez Ukrainę trzech kryteriów określonych w art. 19 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2025/38 i uznała je za spełnione. Dokonując tej oceny, Komisja skonsultowała się również z Wysokim Przedstawicielem Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.
- (11) Zgodnie z art. 19 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2025/38 Rada ocenia, że Ukraina przestrzega odpowiednich postanowień umowy o stowarzyszeniu Ukrainy z programem „Cyfrowa Europa” oraz podjęła odpowiednie kroki, aby przygotować się na poważne incydenty w cyberbezpieczeństwie i incydenty równoważne incydom w cyberbezpieczeństwie na dużą skalę. Ponadto Rada ocenia, że udzielenie wsparcia z rezerwy jest zgodne z polityką Unii wobec Ukrainy i ogólnie z jej stosunkami z Ukrainą oraz z innymi politykami Unii w dziedzinie bezpieczeństwa, w szczególności w świetle czynników określonych w motywie 9.
- (12) Należy zatem zezwolić na udzielenie Ukrainie wsparcia z rezerwy.
- (13) Aby zapewnić możliwość udzielenia natychmiastowego wsparcia zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2025/38, niniejsza decyzja powinna wejść w życie w trybie pilnym, z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Aby umożliwić odpowiednie i terminowe wsparcie, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie przez 1 rok,

(²) Decyzja Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylenia decyzji (WPZiB) 2015/528 (Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/509/oj>).

(³) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/1968 z dnia 17 października 2022 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie pomocy wojskowej dla Ukrainy (EUMAM Ukraine) (Dz.U. L 270 z 18.10.2022, s. 85, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/1968/oj>).

(⁴) Decyzja Rady 2014/486/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) (Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 42, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2014/486/oj>).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zezwala się na udzielenie Ukrainie wsparcia z rezerwy cyberbezpieczeństwa UE w rozumieniu art. 19 rozporządzenia (UE) 2025/38.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 17 czerwca 2027 r.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 czerwca 2026 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

K. KALLAS